

Halászzati Lapok

A Magyar Haltermelők és Halászzati Vízterület-hasznosítók Szövetsége információs és marketing hírlevele

A Magyar Mezőgazdaság melléklete

XIII. évfolyam

2012
augusztus

SZERKESZTI: Szerkesztő Bizottság • FELELŐS SZERKESZTŐ: Hajtun György
E lapszámunk a Vidékfejlesztési Minisztérium támogatásával készült.

Felgyorsítani az eseményeket

Négy napirendi pontot tárgyaltak meg a Magyar Haltermelők, Halászzati Vízterület-hasznosítók Szövetség (MAHAL) legutóbbi – a felügyelő bizottsággal és az alapító tagokkal kibővített – elnökségi ülésén, amelyet július 24-én az Óbuda Szövetkezet székházában rendeztek. Az első pont keretében Orosz Sándor igazgató tájékoztatott a két elnökségi ülés közötti időszak eseményeiről. A második napirendi pont a MAHAL gazdasági-vállalkozói tevékenységének átalakítására vonatkozó előterjesztéseket beszélték meg, míg a harmadik pont során a közgyűlés összehívásáról döntöttek. A negyedik pont keretében hangoztak el a bejelentések.

Orosz Sándor igazgató dátum szerint ismertette az eseményeket, amelyekből a közérdeklődésre számot tartókat adjuk közre.

Június 18-án a HOP Monitoring Bizottsága kihelyezett ülést tartott Akasztón. Az ülésen az igazgató képviselte a MAHAL-t, de a tagok és meghívottak között több tagi képviselő is megjelent a rendezvényen.

Az ülésen Thuróczy Áron HOP-referens röviden ismertette a 2011. évi éves előrehaladási jelentés azon kötelező, jogszabályban előírt tartalmi elemeit, melyek mentén a jelentés összeállításra került. Az előadásban bemutatásra került az egyes prioritási tengelyek előrehaladása, pénzügyi eredmények, monitoringszabályok, közösségi jognak való megfelelés, más eszközök kiegészítése, valamint az előadó ismertette azokat az észrevételeket (szövegezés, adatjavítás kérése), melyeket az MB-tagok küldtek meg a jelentéshez. Thuróczy Áron ismertette a 2. prioritási tengely indikátor adatait és a tengely mentén megvalósuló főbb eseményeket. Az indikátorokat illetően a legnagyobb előrelépés a felújított halastavak nagyságában történt, mintegy 674 hektár halastó került felújításra, így a teljes HOP keretében ez a szám eléri a 924 hektárt. Az új munkahelyek számában csökkenés tapasztalható, ugyanakkor a megőrzött munkahelyek száma növekedni látszik.

Elindult a Halastavi Környezetgazdálkodási Program, melynek célja a környezetu-

datos gazdálkodás elérése. A HKP keretében 100 százalékos vissza nem térítendő támogatást vehetnek igénybe a gazdálkodók. A 3. prioritási tengely a marketing- és tudástranszfer-programokat foglalja magába, és az egész halászzati szektorra kiterjed. Tavaly megtörtént az első kötelezettségvállalás (OMÉK), azonban a kifizetések csak lassan történnek. A kiválasztási kritériumokat elfogadták, ugyanakkor az eljárásrend és a végrehajtási kézikönyvek kidolgozása elhúzódott.

Az 5. prioritási tengely a Technikai Segítségnyújtás intézkedést tartalmazza, melynek segítségével 2011-ben megkezdődött a 3. tengely előkészítése, ellenőrző szervi feladatok ellátása, kommunikációs projekt indult, valamint az intézkedés keretében rendelkezésre álló forrás fedezte az adminisztratív (HR) kiadásokat is. Bemutatásra kerültek a főbb pénzügyi eredmények (kötelezettségvállalások: 45%; kifizetések: 37%; lehívások: 37%) a 2011. évre vonatkozóan, illetve kumuláltan a 2008–2011 közötti időszakra. A kifizetésekre vonatkozó beérkezett módosítások átvezetésre kerültek, így az ülésen bemutatott jelentés már az aktualizált adatokat tartalmazta. Az előadás végén Thuróczy Áron beszámolt arról, hogy a monitoringszabályokat illetően nem volt jelentős módosítás, csupán az értelmezés könnyítésére tett módosítások szerepeltek közöttük.

Tartalom:

Folytatni kell a párbeszédet	3
Ülésezett a HOP Monitoring Bizottsága	4
Ma is fontos a halászzat Óbudán	5
Balsán népszerűsítették a pontyot	6
FEAP-közgyűlés és CorMan-ülés az Egyesült Királyságban	8

Az Irányító Hatóság megtette az Ellenőrző Hatóság által kért intézkedéseket, melyekről szintén beszámol a jelentés. Az egyéb eszközök kiegészítése leginkább a 2014–2020-as programozási időszak előkészületeire világít rá, úgymint a Közös Stratégiai Keret, a Partnerségi Megállapodás, melyek mind arra ösztönzik a tagállamokat, hogy minél hamarabb kezdjék meg az együttműködést más alapok adminisztrációjával. Gábor János hozzátette, hogy az előadás során bemutatott pénzügyi adatok már a korrigált adatok, a többi, technikai jellegű módosítás pedig részletesen bemutatásra kerül az ülésen. Az MB a jelentést egyhangúlag elfogadta. Az ülésen Orosz Sándor igazgató moderálásával munkaértekezlet is volt, „Javaslatok a HOP-jogszabályok egyszerűsítésére – Mitől jó egy jó jogszabály?” címmel.

Június 22. Az UMVP Monitoring Bizottságának ülése a VM-ben. Az ülésen az igazgató vett részt.

Június 26. Elnöki értekezlet Dinnyésen. Az ülésen a dinnyési átalakítás és a székház ügyében teendő lépéseket beszélték meg az alapítók képviselői és a MAHAL tisztségviselői.

Június 26–július 2. Dél-erdélyi szakmai út.

Június 28. Megjelent az 59/2012. (VI. 28.) VM rendelet, ami módosította a Halastavi Környezetgazdálkodási Programról rendelkező 110/2011. (XI. 24.) VM számú rendeletet és a HOP 2. tengelye szerinti támogatásokról szóló 50/2011. (VI. 6.) VM számú rendeletet is. Az új szabályok értelmében – kezdeményezésünkre – már a jogi személyiség nélküli gazdasági társaságok is részt vehetnek a programban. Lehetővé vált az is, hogy a MAHAL támogatási

(Folytatás a 2. oldalon)

(Folytatás az 1. oldalról)

kérelmet nyújtson be a dinnyési haltermelő tevékenységére tekintettel. Támogatási kérelmet 2012. augusztus 1. és augusztus 31. között lehet postai úton, az MVH Központi Szervéhez benyújtani. Akik már korábban benyújtották támogatási kérelmüket, azok szeptember 1. és 30. között nyújthatják be a kifizetési kérelmüket. A beruházási (2. tengelyes) támogatási kérelmeket 2012. október 1. és október 31., valamint 2013. április 1. és április 30. között lehet benyújtani, míg a kifizetési kérelmeket 2014-ig évente február 1. és február 28., május 1. és május 31. július 1. és július 31., valamint november 1. és november 30. között. 2015-ben (ha addig nem változik a szabály!) február 1. és február 28. között lehet majd benyújtani a kifizetési kérelmeket. A 3. tengellyel kapcsolatban megjelent a VM 54/2012. VI. 21. rendelet, a pályázati felhívás azonban még nem. Itt fogalmazódott meg az az igény, hogy a készülő földtörvényhez a MAHAL fogalmazza meg az álláspontját és juttassa el a törvényalkotókhoz.

Június 30. I. Balatoni Halásznapi Balatonföldváron.

Július 3. KAP-reform konferencia a VM-ben.

Július 16. A 2012. évi közös horgászjegyek elszámolása a MOHOSZ-nál. A jegykiadás kudarcának értékeléséről és a közös jegy további kiadásának kérdéseiről várhatóan augusztusban ülnek le tárgyalni az érdekeltek.

Július 20. A 13. Borsodi Hegyalja Fesztivál Ökoteátrumában tartott halászati fórumot Orosz Sándor.

Július 21. Hal-vad fesztivál Balsán, ahol *Hájtun György* képviselte a szövetséget.

Folynak a győri Országos Halfőző Verseny előkészületei. Az augusztus 24-25-i rendezvény szervezésében várhatóan fejlemény, hogy a zenés vacsoraest helyszínül kiszemelt éttermet bezáratták. A szervezők

Tatár Tamás, az Óbuda Szövetkezet elnöke

új helyszínt keresnek. Az elnökség tudomásul vette a tájékoztatást.

Nagy vita folyt a második napirendi pont témakörében. A MAHAL gazdasági-vállalkozói tevékenységének átalakítására vonatkozó előterjesztéseket (a Dinnyési Tógazdaság Kft. társasági szerződésének tervezete; a Dinnyési Tógazdaság Kft.-vel kötendő üzelméletési szerződés tervezete; a MAHAL alapszabály-módosításának tervezete; a Vöröskő utcai székház értékesítése tárgyában hozandó közgyűlési határozat tervezete) beszélték meg. Németh István elnök hangsúlyozta, hogy fel kellene gyorsítani az eseményeket, mert az elmúlt másfél évben alig-alig mozdultak előbbre az ügyintézesek.

Tatár Tamás, az Óbuda Szövetkezet elnöke az alapító tagok képviselőjeként elmondta, hogy a szövetség kényszerhelyzetbe került a társadalmi szervezetekről szóló új törvény miatt. Jövőre semmilyen gazdasági tevékenységet nem folytathat egy érdekképviseleti szervezet, ezért a gazdasági tevékenységet le kell választani. A szövetség esetében a Dinnyési Ivadéknevelő Tógazdaság önállósításáról van szó. Az alapító tagok az ingatlan által érintettek, a szövetség székháza, valamint a tógazdaság ingatlanjai révén.

Hosszas vita folyt arról, hogy milyen lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy az új

helyzet előálljon. A székház értékesítéséről már másfél éve döntött az elnökség az alapító tagok jóváhagyásával. A székház vagyonértékelése megtörtént, így már csak a jelenlegi ingatlanpiaci helyzet gátolja az értékesítést. Az alapító tagok részéről markánsan megfogalmazódott, hogy az értékesítésből befolyt összeget csak a dinnyési tógazdaság fejlesztésére fordíthatja a szövetség, folyó kiadásokra nem. A vagyont meg kell őrizni, egyben kell tartani, nem szabad a pénzt elherdálni, hangsúlyozta *Tatár Tamás*. Ezzel a véleménnyel egyébként mindenki egyetértett.

Ami a Dinnyési Ivadéknevelő Tógazdaságot illeti, az a döntés született, hogy a szövetség létrehoz egy egyszemélyes kft.-t, így a tógazdasági tulajdonjog érdemben nem változik. A kft. önállóan folytatja a gazdálkodási tevékenységet. Amennyiben a székház értékesítéséből befolyt összeget apportként beviszik a kft.-be, úgy az alapító tagok is belépnek a kft.-be, így az alapítók jogai sem csorbulnak. *Kiss Ferenc*, a felügyelő bizottság elnöke úgy vélte, hogy végre tiszta állapotokat teremt a szövetség, és a gazdálkodás és az érdekképviseleti tevékenység külön válik. Az alapvető cél azonban nem változik: csak is egy hatékonyan, jól, eredményesen működő gazdasági társaság tudja támogatni a szövetség működését. Annak idején ugyanis azért jött létre a dinnyési tógazdaság, hogy a halászati szövetség erős érdekképviseletként, stabil pénzügyi háttérrel, jól működjön. Az átalakítástól az várható, hogy az alapvető célok továbbra sem módosulnak.

A harmadik napirendi pont keretében az elnökség arról döntött, hogy a következő elnökségi ülést szeptember első hetében, Dinnyésen tartják. Addigra el kell készíteni azokat a dokumentumokat, amelyek a kft. megalapításához szükségesek. Ebben a munkában *Tatár Tamás* is részt vesz. A közgyűlést szeptember 26-ára hívják össze, amit az agronómusi értekezlet követ.

H. Gy.

A fiatalok Ökoteátruma

A Hegyalja Fesztivál 2000 óta meghatározó szereplője a kelet-magyarországi turisztikai és szórakoztatóipari piacnak, egyben a térség legnagyobb környezetvédelmi rendezvényeként is nyilvántartják. Ez utóbbi azért fontos a fesztivál életében, mert a születését egy természeti katasztrófa, a 2000-es tiszai ciánszennyezés ihlette, hiszen a szervező stáb és a muzsikuskok segítséget szerettek volna nyújtani az érintetteknek, elsősorban azzal, hogy megmutatják: a tragédia ellenére a Tisza-pári turizmus nem halt meg, sőt, remek helyszín egy több, mint tízezer fős rendezvényhez.

Az első Hegyalja Fesztivál minden várokozást felülmúlt, a látogatószám folyamatosan duzzadt, a 2012-es mérleg szerint

ismét 85 ezer fiatal zárandokolt el a rakamazi kempingbe, mely lényegében a világörökség részét képező Tokaj tószomszédságában található.

Az elmúlt 13 alkalommal egyszer sem fordult elő, hogy ne lenne környezetvédelmi programhelyszín, s a jövőben sem lesz ez másként. A környezetvédelmi témák mellett közélet, kultúra, információtechnológia és gasztronómia is szerepel a témakínálóban.

A Zöld Sátor, illetve újabb keletű nevén az Ökoteátrum rendszeresen visszatérő vendége *Orosz Sándor*, aki több minőségében is jelen volt: a Magyar Haltermelők és Halászati Vízterület-hasznosítók Szövetsége, illetve korábban a Haltermosz ügyvezető igazgatójaként, illetve szakpolitikusként,

többek közt mint az Országgyűlés környezetvédelmi bizottságának alelnöke.

A meghívás korántsem udvariassági volt egy alkalommal sem, hiszen *Orosz Sándor* három fő témában is kompetens: a környezetvédelem és a közélet mellett a gasztronómia terén is számos érdekességgel szolgált a fesztivállátogatóknak, akik elsősorban a 20-30-as fiatal értelmiségiek – azaz a majdani döntéshozók, véleményvezérek – köréből kerülnek ki. Az idén *Orosz Sándor* egyebek közt az elmúlt évek halfogyasztási szokásairól, a btk. hallopást szigorító paszuszusairól, a halászok és horgászok egymás mellett éléséről, valamint azokról a halfajokról (törpegép és barramunid) kapott kérdéseket, melyek nevéit még csak gyakorolják a laikusok.

Folytatni kell a párbeszédet

Fürész Györgynek, a Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) ügyvezető elnökének írásban tettük fel kérdéseinket, s válaszait is szó szerint közöljük.

• **Milyen állapotban vette át az ügyvezető elnöki posztot?**

– A kérdése nem teljesen világos. Ha az országos szövetség állapotára kíváncsi, akkor köszönöm minden rendben van. Mint minden országos szövetségnél vannak gondok, problémák, ezeket meg kell oldani, tehát nem unatkozunk, a testületek sem, és szövetségi irodánk munkatársai sem. Egy szervezeten belül sokfélék vagyunk a szövetségeink gazdasági ereje és céljai, feladatai is erősen különbözőek, ugyanez vonatkozik szövetségeink tag horgászegyesületeire is.

A tavalyi évben 1119 horgász egyesület, 25 megyei és területi szövetség tevékenykedett és tartozott szövetségünk szervezeti rendszeréhez. Ha sokfélék is vagyunk meg is nagyon sok cél, közös feladat tart össze bennünket. Ezekben a közös kérdésekben dönt a horgásztársaság az egyesületi közgyűléseken, a horgász egyesületek a szövetségek küldöttközgyűlésein, és szövetségek küldöttjei a MOHOSZ Választmányának ülésein.

• **Egységes-e a 310 ezres horgásztársaság?**

– Sokszor két ember, vagy két tucat ember sem ért teljesen egyet. Az egyesületek közgyűlésein a szavazások egyértelműen megmutatják, hogy mely célokat, feladatokat vár el a többség és ugyanez játszódik le a szövetségek és az országos szövetség testületi ülésein. A döntési sorok pedig összeérnek, és általában egymásra épülnek, tehát ennek alapján látható valamennyi olyan kérdés, amelyben a horgásztársadalom egyetért.

• **A közelmúltban számolták el a halászokkal közös horgászjegy eladási eredményeit. Mi az oka, hogy kevés jegy kelt el? Hogyan lehetne növelni a jegyeladást?**

– A MAHAL és tagszervezetei, a Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. és MOHOSZ és tagszervezetei által közösen kiadott ügynevezett Tisztviselői területi engedélyre irányul a kérdése. Ez az engedély nem szabadforgalmazás, a célja a horgászszervezetek társadalmi tisztviselőinek – jelentős társadalmi munkavégzés elismeréseként – egy viszonylag szélesebb körű érvényességet biztosító területi engedély megvásárlási lehetőségének megteremtése. A közel két éve szünetelő engedélyt a kiadó felek újralesztették, nem kis erőfeszítéssel sikerült megállapodni az engedélytípus bevételének elosztási arányairól. Viszont, mivel az engedély nem alacsony áru – sok nagy értékű, keresett vízre érvényes – az érdeklődés a korábbiól messze elmaradt.

Már évekkkel ezelőtt megfogalmazódott az a vélemény, hogy szélesebb érvényességű területi engedélyt kiadni, különösen közforgia-

lomba beszerezhető, nem könnyű feladat. A horgászoknak ez jó lehetőség, de az engedélybe vezet adó vízhasznosítóknak – az igen nehezen meghatározható és elfogadható bevételeosztás miatt – nem mindig érdeke az ilyen típusú engedély. A jól halasított, igen népszerű vizeknél sokszor hátrányt jelenhet, míg az alacsonyabb halasításokat, gazdálkodási szintet folytatóknál előnyt jelenthetnek az ilyen területi engedélyek.

A szélesebb körű, több vízre érvényes területi engedélyek jövője az egyes vizek hasznosítóin és egyeztetett közös szándékain, megállapodásain múlik.

• **Ön a parlamenti Hal-napon gyűjtő hangú beszédet mondott. A horgásztársadalom véleményét fogalmazta meg?**

– Gyűjtő hangúnak nem nevezném. Ha lángol valami, ott nincs gyűjtésre szükség. Mi a helyzet? A horgászat „gazdasága” mely ma már több tízmilliárdokban mérhető meghatározó a vizek hasznosításában is a fejlett világban akár Európát, akár az Észak-Amerikai kontinentet tekintjük. A horgászból származó eredményt, profitot azokban az országokban ahol építenek a horgászat gazdaságára nem a vizek területi engedély bevételeiből nyerik, hanem a kapcsolódó horgászturisztikai szolgáltatásokból. Nálunk még korántsem értünk el eddig. A nagyobb haltermelő és horgásztatók a kilencvenes évek végén a helyszínen tanulmányoztak egy igen kiterjedt Dél-svédországi, egységes szemléleten alapuló, modellt, ahol a természetes vizeken felhagytak a halászati tevékenységgel, a halászok szolgáltatókká váltak, és horgászturisztikai szolgáltatásokkal foglalkoznak komoly eredményt elérve. A tanulmányuton résztvevők egy része, részben a látottakra alapozva indította el halastavain az azóta jelentősen fejlődött, szintén komoly eredményt hozó halastavi horgásztási tevékenységét.

A természetes vizeket hasznosító halászcégek nagyobb része is rendelkezik horgásztásra átállított halastavakkal és a szolgáltatások által jelentős gazdasági eredményre tudnak szert tenni. Ezt a modellt a nagyobb folyószakaszainkon még nem alkalmazzák, illetve engedik az általában nem felügyelt különböző típusú kereskedelmi halászatot, melynek a hivatalos országos statisztika alapján is látszik a fő célkitűzése a nemes halak fogása (az Adattári adatok szerint az összfogás 74%-a). Egy kilogramm halászzal fogott hal értéke meghatározható a halpiacon. A horgász ugyanazért az egy kilogramm halért jóval nagyobb összeget áldoz (engedély, utazás, horgászszerszám, etetőanyag, csali,

különböző egyéb szolgáltatás igénybe vétele, stb.). Ez akár öt és tízszeres értéke is lehet, lehet a természetes vizeken hálóval kifogott halnak. Az államnak kell eldöntenie, hogy a súlypontot a gazdaságilag jóval eredményesebb horgászatra, vagy a kereskedelmi halászat fenntartására teszi. A szomszédos EU-s országokban már jó néhány évvel ezelőtt a nagyobb gazdasági eredményt és társadalmi elégedettséget produkáló horgászatot részesítik előnybe azzal, hogy nincs kereskedelmi célú halászat a természetes vizeken.

• **Hosszú távon milyen eredménye lenne, ha a természetes vizeken nem lennének halászok?**

– Látja, itt értik félre a horgásztársadalom törekvéseit. Nem a halászlól szól a helyzet, hanem a halászat szerepéről és tevékenységéről. A kereskedelmi halászatra ma semminemű korlát nem található a halászati törvényben, sem a legális eszközhasználatra, sem a fogható fajokra, sem a fogható mennyiségi korlátokra. Az eszközhasználat mára a népies halászból átalakult – a tengerek halállományát is megtizedelő – állított hálók általános használatára, és Herman Ottó által sem látott olyan méretű varsákra, melynek átmérője szinte átéri helyenként a folyómeder mélységét.

A halászatra szükség van, szükség lehet. A halászat céljait, eszköz- és szabályrendszerét az államnak kell meghatározni. Véleményünk szerint a valódi népies halászat hagyományainak ápolása, bemutatása, az állomány szabályozás, az ivadékmentés, az állományok felmérése, a halórzés, a halvédelem, a szolgáltatások során lehetne a halászra és szakismeretére, gyakorlatára támaszkodni. A környező országokban a horgászturizmus igazi fellendüléséhez vezetett a kereskedelmi célú halászat beszüntetése. A határvizek (pl. Duna) vonatkozásában a szomszéd országok vízhasznosító szövetségei gyakran szóva teszik, hogyan lehetséges, hogy nálunk még kereskedelmi céllal halásznak.

• **Képesek-e a horgászegyesületek a természetes vizeken úgy gazdálkodni, a vizet, a halutánpótlást rendben, egyensúlyban tartani, mint egy halászcég?**

(Folytatás a 4. oldalon)

(Folytatás a 3. oldalról)

– Ha állítása szerint a természetes vizeken a halászcégek gazdálkodása a mintaszerű a halutánpótlás és az egyensúlytartás vonatkozásában, akkor az általuk hasznosított vízterületek lennének az ország legnépszerűbb vizei. Ezzel ellentétben az igazán látogatott vizek a horgászkezelésű vizek – ide esik az évi összhorgászfogás több mint 80%-a – és igen látogatottak még az intenzíven használt halastavi horgásztatási egységek.

Kérdés, hogy milyen egyensúlyt kell fenntartani a természetes vizeken a relatív halszegénységet, vagy a halgazdagságot, melyet ma kizárólag a megfelelő arányú és mennyiségű haltelepítésekkel lehet biztosítani. Nonprofit módon ez az irány elérhető, profitorientált módon viszont kevés forrás lehetőség marad a halállomány fejlesztésre, a halvédelemre, a környezetvédelem már szinte szóba sem kerülhet.

• **Őnök büszkék arra, hogy 310 ezres a tagságuk. Kétségtelen tény, hogy ez szép eredmény, de a létszámában lényegesen kisebb magyar halászság – az exportot nem számolva – tízmillió magyarnak termeli a halat. Köztük a horgászegyesületeknek is, amelyeket az egyik legfontosabb stratégiai partnernek kezelik a halászok Nem volna-e célszerű felhagyni ezzel a „számháborúval”?**

– Ez nem a mi büszkeségünk, hanem a társadalomé, ennyi ember és családtagjaik, és a jövő további százai keresik majd a megnyugvást, pihenést a halfogás sikerét, a rekreációt a vizek partján. A felvetése részben a valóság összemosása. Szerencsére van hazánkban egy jó tógazdálkodási, akvakultúra termelési háttér. A magyar haltermelés közel egynegyedét a horgászkezelésű vizek (140 000 hektárból horgászható vízből 31 000 hektár) hasznosítói vásárolják meg évente összesen mintegy 2,5 milliárd forint értékben. A vízhasznosítók és a haltermelők igen szoros és jó üzleti kapcsolatban állnak egymással. A haltermelők érdeke, hogy a horgászigeny jelenbeli és jövőbeni növekedésével még több halat tudjanak a megbízható, nagyobb tételeket vásárló és jól fizető horgászszervezeti piacon értékesíteni.

A tógazdasági haltermelést és a természetesvízi halászatot nem érdemes és nem lehet összemenni „halászság” megfogalmazás alatt. Még egyszer hangsúlyozom, nem vagyunk a természetesvízi halászat ellenségei, de e vizek kereskedelmi célú halászatát a döntéshozóknak felül kell vizsgálni a horgászturizmus fejlesztési szándékainak és célkitűzéseinek tükrében.

A „számháború” pedig valóság, sok európai ország a horgászat gazdaságának mutatóira, a számokra alapozta meg horgászturisztikai fejlesztési céljait, és számításaik bevételeit.

• **Milyen együttműködést képzel el a halászcégekkel?**

– A tógazdasági haltermelőkkel, akik ma már két szövetségbe tömörülnek, felhőtlen a horgászvíz hasznosítók kapcsolata. A horgásztelepítési igényeket megfelelő szinten, ma már nemcsak a tavaszi és őszi, de az év szinte teljes időszakában is, igyekeznek kiszolgálni.

A természetes vizeket hasznosító halászati cégekkel, melyek ma már általában haltermeléssel és halastavi horgásztatással is foglalkoznak, tehát szinte minden területen ismerik a horgászat szerepét, a területi érdekelttség alapján a megyei, területi szövetségek és egyesületeik igyekeznek jó kapcsolatokat kialakítani és ápolni. Korábban arra is volt példa, hogy egyes folyószakaszok haszonbérleti jogára közösen pályáztak.

A MAHAL-al, mely tömöríti a természetes vizeket hasznosító halászcégeket viszonylag gyakran cserélünk véleményt a mindketőnket foglalkoztató kérdésekről. Természetesen nem mindig értünk egyet, de ez céljaink különbözőségéből is fakad. Érdekességként említem, hogy több horgászszövetség tógazdasági tevékenységéből fakadóan a MAHAL-nál is tagsággal rendelkezik.

A jövőben is folytatni kell a párbeszédet a haltermelésben és természetes vizek hasznosításában érdekelt cégekkel és érdekvédelmi szervezeteikkel.

H. Gy. – F. Gy.

Ülésezett a HOP Monitoring Bizottsága

A Halászati Operatív Program nyolcadik, kihelyezett – az Akasztói Horgászpark és Halászcárda volt a helyszín június 18-án – monitoring bizottsági ülésén Gábor János, a HOP MB-elnöke köszöntötte az MB-tagokat, és külön köszöntötte az Európai Bizottság képviselőjét, Signe Askivi asszonyt, valamint az MB-ülésre meghívott külföldi vendégeket. Ezt követően átadta a szót Bardócz Tamás osztályvezetőnek, aki halászati főigazgatói minőségében megnyitotta az ülést.

Bardócz Tamás köszöntötte a megjelenteket, és elmondta, hogy a mai napon megrendezett ülés több szempontból is különleges, hiszen egyrészt olyan külső helyszínre esett a választás, amely helyszínen már több megvalósult és sikeresen működő halászati projekt látható. Másrészt az MB-ülés új eleme, hogy a délutáni blokkban két önálló workshopra is sor került, így a tagoknak lehetőségük lesz még interaktívabban bekapcsolódni a munkába, kérdéseket megfogalmazni a két téma vonatkozásában. A harmadik elem pedig az, hogy a salzburgi konferencián (2012. május 10–11.) a Damanaki biztos asszony által megfogalmazott open method szellemét követve, külföldi tagállamok képviselőit is meghívta az ülésre az Irányító Ható-

ság (IH), elsősorban a tenger nélküli és a jelentős édesvízi akvakultúrával rendelkező országokból. Így a jelen ülés keretében a magyar IH megoszthatja a meghívott vendégekkel a HOP megvalósításával kapcsolatos tapasztalatokat, legjobb gyakorlatokat, illetve a magyar kollégák is tanulhatnak külföldi példákból, más tagállamokban alkalmazott gyakorlatokból.

Az egyik legfontosabb esemény a VM-ben nemrég bekövetkezett szervezeti változás, melynek következtében összevonták a korábbi Halászati Osztályt és a HOP IH Irányító Hatósági Osztályként működik tovább. Az összevonást elsősorban az indokolta, hogy az ágazat fejlesztésére vonatkozó stratégiaalkotás és a megvalósítás egy szervezeti egységen belül működjön. Bardócz Tamás hozzátette, hogy a két szervezeti egység között korábban is szoros volt az együttműködés, s az összevonást követően hivatalosan már az újonnan kialakított osztályon folytatódik a munka.

Bardócz Tamás osztályvezető röviden szólt a HOP idejéről előrehaladásáról. Elmondta, hogy a 3. tengely elindításával kapcsolatban intenzív munka folyik, a rendelet aláírásra került, várhatóan napokon belül kihirdetik. Elkezdődött az eljá-

rásrendek kidolgozása, és azon projektek esetében, ahol közbeszerzés lebonyolítására van szükség, az eljárásrend aláírás előtt áll. A 2. prioritási tengelyt illetően két alprogram megvalósításának eredményét ismertette. A Halastavi Környezetgazdálkodási Programra (HKP) vonatkozó első kérelembenyújtási kör lezárult, melynek keretében 66 támogatásra javasolt kérelem érkezett be, amelyek 14,5 ezer ha halastóterületet fednek le a becslült 23 ezer ha-ból. A második kérelembenyújtási időszak várhatóan idén augusztusban nyílik, várhatóan a benyújtott és támogatható kérelmek száma ismét magas lesz. A beruházásokat illetően Bardócz Tamás elmondta, hogy 2011-ben 47 kérelem támogatására került sor, a kötelezettségvállalás értéke elérte az 1,9 milliárd Ft-ot. Idén várhatóan októberben is lesz lehetőség kérelmek benyújtására, továbbá az IH 2013 tavaszára is tervez egy újabb körös megnyitást. Bardócz Tamás felhívta a figyelmet arra, hogy a projektek megvalósítását fel kell gyorsítani, hiszen minél jobban haladunk előre az időben, annál kevesebb idő áll majd rendelkezésre a megvalósításhoz. Elmondta, hogy a 2. prioritási tengely keretében igénybe vehető támogatásokra folyamatos igény van, a források le-

Ma is fontos a halászat Óbudán

Az Óbuda Szövetkezetenél rendezett elnökségi ülésről nem távozhattunk úgy, hogy a szövetkezet halászati üzletágának vezetőjével, Balyi Gyulával ne beszélgessünk. A valamikor óbudai székhelyű, mezőgazdasági és kertészeti profilú Óbuda Szövetkezet napjainkban elsősorban vagyongazdálkodási tevékenységet folytat, ingatlanjait főként bérbeadással hasznosítja. De a halászati tevékenység ma is az egyik legfontosabb lába a szervezetnek.

Az Óbuda Szövetkezet múltja sokak előtt ismert, de annyit érdemes a múltból felidézni, hogy a Kék Duna Halászati Szövetkezet 1980-ban egyesült az óbudaiakkal. Az egyesüléssel három halas bolttal, és a Duna-kanyarban a mai napig folytatott folyami halászattal gazdagodott a szövetkezet. Ebből adódóan a szövetkezet évtizedek óta folytat halászati és horgászati tevékenységet. A halászati jogok a Dunán az 1657. folyamkilométertől (Budapest, Csillaghegy, Piroska utca) az 1708. folyamkilométerig (Ipoly-torkolat), valamint a Szentendrei-Duna-ágban az 1–31. folyamkilométerig terjedő szakaszra vonatkozik.

Három évtizede még tíz halász és ötven kisseres halász dolgozott a Dunán.

kötése jól halad, azonban az uniós források maradéktalan felhasználása érdekében Magyarország többletkötelezettségek vállalását tervez a hazai források terhére.

Signe Aaskivi is köszöntötte a tagokat, és megköszönte a meghívást. Örömet fejezte ki, hogy az ülésre ilyen csodálatos helyszínen került sor, valamint gratulált ahhoz a kezdeményezéshez, hogy az MB-re más tagállamok képviselői is meghívást kaptak. Az EU Bizottság ezt a kezdeményezést jó gyakorlatnak tekinti. Hozzátette, hogy a következő programozási időszak kialakítását illetően intenzív munka folyik az Európai Bizottságnál, azonban még számos nyitott kérdést kell lezárni. Jelenleg az egyik legfontosabb feladat előzetes állásfoglalás (position paper) kialakítása a többi főigazgatósággal együttműködve. A munkát a DG REGIO vezeti, az állásfoglalást még idén nyáron megküldik a tagállamok részére, majd ősszel megkezdődnek az informális egyeztetések az IH-kal. A hivatalos tárgyalásokra jövő év elején kerülhet sor.

Signe Aaskivi örömet fejezte ki, hogy a 2. prioritási tengely megvalósítása jól halad. Az Európai Bizottság az IH által benyújtott program módosítást egy apró technikai hiba miatt nem tudta befogadni, így várja a program módosítás javított változatát. Tartalmi probléma nincs a benyújtott módosítással kapcsolatban.

Az üzemi jellegű halászatnak ezen a területen kultúrtörténeti értéke is van, a területet jól ismerő halászcsaládok egymásnak adják át a halászati tapasztalatokat – így alakultak ki óbudai, váci, szentendrei halászdinasztiák. Mára már csak a táci tó 50,5 hektáros vízterülete maradt meg a szövetkezet tulajdonában, ezt bérleményként üzemeltetik.

Az üzemi halászat, halgazdálkodás mellett a 3821 hektár vízterület biztosítja a turisták szempontjából kiemelt fontosságú horgászatot. Jelenleg hat halász – akik halóri vizsgával is rendelkeznek – dolgozik a Dunán. A nyári hónapokban nem halásznak, mert a keszeg ebben az időszakban szinte eladhatatlan. Főként a tavasi és az őszi szezonban fogják ki a keszegállományt, amit a közeli horgásztavaknak, illetve a Nógrád megyei horgásztavak részére értékesítenek. Ez jelenti az egyik legnagyobb árbevételüket. A korábbi halas boltokból kettő maradt meg, a Lehel téri és a Várház körüli csarnokban látják el friss áruval (a pontytól a nemes halakig) a kereskedelmi egységeket. A szövetkezet halgazdálkodási terv alapján évente haltelepítéseket végez. Ezek több időpontban és helyszínen történnek, figyelembe véve a Duna vízállását, a terület eltartóképességét, a fajok ökológiai igényét. A telepítés során a ragadozó fajok közül a csuka, a harcsa, a süllő, a balin, továbbá a kecsge és a márna állományát gyarapítják, illetve két nyaras pontyot is kihelyeznek.

A halászok vizsgázott halórök, tehát a halászati tevékenység mellett a horgászokat is ellenőrzik. De miután nem akarják a horgászokat zavarni, ezért különböző engedélymenteket tettek a lehalasztás illetően. A városoknál – Vác, Szentendre, Budapest – nyáron nem halásznak a városhatárokon belül. A keszeg halászatát a környező horgászegyesületek is várják, mert ehhez a halhoz nehezen jutnak hozzá. Nógrád és Pest megye horgászai szinte sorban állnak a dunai keszegért, így a bodorkáért, a jász-, a dévér-, a karikakeszegért, de nagy számban fordul elő a paduc is. Évente száz mázsa keszeget halásznak le a Duna-szakaszokban.

A másik fő bevétel a horgászjegyek eladásából származik. Évente átlagosan 5500–6000 horgászati engedélyt adnak ki.

Balyi Gyula: a Duna-kanyar ökológiai egyensúlyára is vigyáznak

A vízterületre Óbudától Szobig minden településen kapható területi jegy. A hat halász mellett 20 kisseres halász is kért és kapott engedélyt a halfogásra. A halász-horgász viszonyról Balyi Gyula elmondta, hogy itt is akadnak sürölődások, de a legnagyobb öblöket a horgászoknak tartják fenn. A halászok a horgászjegyeket ellenőrzik, s a terület őrzés-védelmére fordítják a nagyobb figyelmet abban az időszakban, amikor nem halászati tevékenységet folytatnak. Ha májusban nagy a víz, akkor mentik az ivadékokat. Szerencsére vannak még eredeti ívőhelyek (Visegrádi-, Szentendrei-öböl), ahol a halak természetes módon szaporodhatnak, hangsúlyozta az ágazati vezető.

A haltelepítésről bővebben is szót váltottunk. Balyi Gyula elmondta, hogy a halgazdálkodási terv szerint végzik a halak kihelyezését, amely eseményekre minden esetben meghívják a helyi horgászegyesület vezetőit. Fénykép és filmfelvétel is készül a telepítésről, így a dokumentációkat a horgászegyesületi vezetők is aláírják. Főként a kecsge telepítése a nagy attrakció, a 12 centiméteres kecsgeivadékokat Ridég Árpádtól veszik. A horgászok elégedettek a telepítésekkel, mivel kecsgeből is rendszeresen fognak 5–6 kilogrammos példányokat. Legutóbb egy 11 kilogrammos (rekordgyanús) kecsget fogtak, s kecsgeanyaállományt is innen mentenek. A cégnek egyébként szoros együttműködése alakult ki a Duna-Ipoly Nemzeti Parkkal, miután a Visegrádi-öbölben közösen, alkalomszerűen haljelölési tevékenységet folytatnak. Az MTA Duna-kutató Intézete és az MTA Állatorvos-tudományi Kutató Intézete rendszeresen végez monitoring-tevékenységet, felmérést a halállományt illetően.

H. Gy.

Balsán népszerűsítették a pontyot

Igazi falunapot szervezett a balsai önkormányzat a hal és vadételek főzése köré. Somogyi Szilvia polgármester nem titkolt célja, hogy a halászok, a vadászok és a gazdálkodók fesztiválján ne csak a kisközség apraja-nagyja, hanem az ország más tájékaikról ideérkező vendég is otthonosan, jól érezze magát. A július 21-én, a balsai révátkelő szomszédságában lévő réten rendezett VI. Tisza-parti Hal és Vad Fesztivál fő szponzora a Szabolcsi Halászati Kft. volt.

A meghívón szereplő mondat sok mindent elárul: „Rendezvényünk a hungaricumnak számító pontyhalászlé népszerűsítését viseli célként, melyhez igazodóan szintén igen népszerű étellelésegek egészítik ki a kínálatot.” A program 10 órától este 9 óráig tartott, s méltó befejezésként tűzijátékkal zárták a napot. Ami a leginkább megkapó volt a programok közül, az az, hogy Balsa közössége, ez a 835 fős kistelepülés nemcsak megmutatta magát, hanem bebizonyította, hogy törekvő, tehetséges emberek élnek itt. A nap során színvonalas műsort adtak a Balsai Meseház Tagóvoda Néptánc tagjai, a Balsai Vegyeskórus, a Balsai Nyugdíjas Egyesület, a Balsai Roma Family. Mellettük fellépett Szandi, Csongrádi Kata, Kovács Viktória, Roy és Ádám, a Zanzibar

zenekar. Nap közben sétatopter, sétatájó, kisvonat vitte körbe a vendégeket, de volt óriáskerék is. Kirakodóvásárt is szerveztek, s még vattacukrot is vehettünk.

Somogyi Szilvia két gyermek anyja, a kislánya 13, a kisfia 11 éves, és második ciklusát tölti a polgármesteri székben. Amikor megemlítem, hogy az események kicsit háttérbe szorítják a hal- és vadételek főzését, akkor annyiban helyesbít, hogy a délelőtti események valóban előtérbe helyeződtek, de nézzem meg 12 és 3 óra között, hogy mi lesz itt. Hát, megnéztem, s valóban, délre már elkészültek a finomabbnál finomabb bográcsételek, a sült keszeg, a süllő, a korhely halászlé, a tiszai és a dunai hallé, a szarvaspörkölt, a vadsültek, és még sorolhatnánk. A fő szerepet valóban átvette a ha-

lászlé, hosszú sorokban várták az emberek a sorukat a bográcsok előtt.

S miért pont a ponty népszerűsítését tűzték a zászlajukra? Előszörban azért, mert a Tisza-parti településen a hal fogyasztása igen kedvelté vált, Tokaj közelsége pedig lehetővé teszi, hogy a hal ne legyen átkozott a harmadik vízben. Hal és bor nagy barátságban leledzik, bár Balsán a finom pálinka is gyorsan elkel. A fesztivál immár hagyományosnak is mondható, hiszen az idei volt a hatodik a sorban. Évről évre fejlődött, gazdagodott a rendezvény, s miután a Szabolcsi Halászati Kft. is igen komoly támogatást biztosít a szervezéshez, a ponty főszereplővé válhatott. A szervezést a helyiek végzik, mára már összeállt a csapat, így ki-ki teszi a dolgát.

Márpedig nem egyszerű egy ekkora rendezvényt összehozni. A különféle ható-

A forgatagban találkoztunk Szűcs István-nal, a MASZ alelnökével, a Debreceni Egyetem docensével.

Arra a kérdésre, hogy szerinte milyen társadalmi szerepet töltenek be az ilyen rendezvények, illetve szükség van-e ilyen és ehhez hasonló fesztiválokra, a következőket válaszolta: „Minél több ilyen jellegű, vidéki térségekben, lebonyolított rendezvényre van szükség, mert itt is, mint más térségekben, azt tapasztaljuk, hogy a hal- és a vadételek elkészítése összehozza az embereket és összekovácsolja a baráti társaságokat. Különösen falu helyen van komoly közösségteremtő szerepe ezeknek az eseményeknek, amit sajnálatos módon a városokban – egy-két kivételtől eltekintve – már egyre kevésbé lehet tapasztalni. A közösségeik építéséhez és a közösségi-társadalmi élet fenntartásához ilyen halas-gasztro-alapon szerveződött rendezvényekre feltétlenül szükség van, s jó lenne, ha több városi család is részt venne az ilyen fesztiválok” vélekedett az alelnök.

A két szövetség lehetséges együttműködését feszegető kérdésre adott válaszában az alelnök kiemelte, hogy ez számos területen megvalósult, és megvalósul a jövőben is, mivel mindkét szövetség sok tekintetben azonos szekeret húz, mert mindkettő olyan szakmai érdekképvise-

leti szervezet, amelynek alapvető feladata a hal termékpálya mentén dolgozó vállalkozások, szervezetek és személyek szakmai érdekképviseletének ellátása. A különbség talán abban keresendő, hogy melyik terület a hangsúlyosabb az egyik, és melyik terület a másik szervezetnél. A MASZ-nál az ágazati információáramlás, a HOP-támogatások hatékony felhasználása, az EU Közös Halászati Politikájának reformja, az innováció, az új akvakultúra-technológiák bevezetése, terjesztése különös hangsúllyal bír, de természetesen a többi termékpályaérdek képviselete is markánsan megjelenik. Azt is meg kell említeni, hogy a MASZ jóval kisebb költségvetésből működik, miközben jóformán ugyanazokon a fórumokon képviseli az ágazatot, és többségében ugyanazokban a kérdésekben foglal állást, készít szakértői anyagokat, mint a MAHAL.

Az alelnök kifejtette, hogy az ágazati döntéshozók szerint amennyiben két

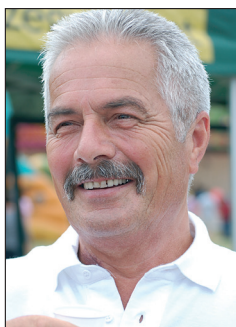
szakmai szervezet azonos álláspontot képvisel, és támogat vagy nem támogat egy ügyet, annak nagyobb a súlya, mint ha ezt csak egy ágazati szakmai érdekképviselet tenné. Vagyis az ágazat érdekvédelempolitikai képessége erősebb azzal, ha két szervezet létezik egymás mellett, fogalmazott az alelnök. Továbbá megjegyezte, hogy nagyon szerencsés, hogy mindkét szervezet élén olyan köztisztviselők állnak, akik a széles szakmai közvélemény és a mindenkori politika számára is elfogadhatók, sőt, jelentős nemzetközi szakmai kapcsolatokkal, ismertséggel és elismertséggel is bírnak.

A „Hogyan tovább?”, az esetleges egyesülés kérdésére válaszolva Szűcs István elmondta, hogy belátható időtávon belül a MASZ mindenképpen ebben a formájában marad fenn, és jelenleg nincs napirenden az esetleges fúzió kérdése. A két szervezet esetében a sok hasonlóság mellett azért nem szabad megfeledkezni a különbségekről sem, ami részben eltérő profilt, gondolkodásmódot jelent a MASZ és a MAHAL esetében. Más típusú, és sok esetben más értékrendű, más elvárásokkal rendelkező tagság érdekeinek és elvárásainak kell megfelelnie a két szervezetnek, mondta végezetül az alelnök.

sági engedélyek beszerzése hosszadalmas, körülményes, különösen azon a területen, ahol a fesztivál zajlott. Ez egy Natura 2000-terület, ahol például csak arra külön engedélyt kell kérni, hogy száz embernél több mehessen egy időpontban a területre. A fesztiválon 1500 ember is megfordul ezen a napon. Az engedélyek beszerzése egy évig is tart, a jövő évi fesztivál szervezése tehát már a tüzijáték befejezése után megkezdődik.

A programban helyet kapott a község egyik nevezetessége, a komp is. A komphúzó versenyre ugyan két csapat nevezett csupán, de az ő vetélkedésük – amely döntetlennel zárult – volt az egyik legnépszerűbb esemény. A balsai kompátkelő egyébként a falu fenntarthatóságához is hozzájárul, hiszen évente 40 ezer jármű, 110–120 ezer ember kel itt át a Tiszán, mivel a Tisza túlsópartján mezőgazdasági termelés is folyik. A kompon jut át a túlsópartra a traktor, a földmunkáló, betakarító gép, s a termény is a teherautókon. A komp pótolja az 1944-ben a németek által felrobbantott hidat, amely azóta sem épült újjá. A komp kapcsolatot a nagyvilággal, a jélennel és a jövővel egyaránt.

Radóczy János, a Szabolcsi Halászati Kft. ügyvezető igazgatója, egyben tulajdonosa fő szponzoraként kötelezőnek érezte, hogy halászlét főzzön. Pontosabban Horváth Zsuzsanna kolléganőjével főzessen, akiről köztudott, hogy többször nyert az Országos Halfőző Versenyen a korhely halászlével. Nos, a mostani főzet is kiválóan sikerült, nálam aranyérmert ért.

Az ilyen ételek igen fontosak ahhoz, hogy jól érezzük magunkat, és barátkozunk, kezdte mondandóját az igazgató. „Azért jöttünk, hogy jól érezzük magunkat. Ugyanakkor a cég számára ez egyfajta promóciós tevékenység is, hiszen a halat népszerűsíteni kell. Az embereket meg kell ismertetni a hallal, a halételekkel, s be kell vétni az emlékeikbe, hogy a halból kiváló finomságok készíthetők. Hat évvel ezelőtt, amikor ezen a területen megrendeztük az első fesztivált (hozzáteszem, ez az én területem), azelőtt nem volt a hal ennyire népszerű, mint most. Viszont a reklámból soha nem elég, ezért folytatjuk az ilyen események rendezését, támogatását” – hangsúlyozta Radóczy János.

Lehet azonban, hogy a hatóság belerondít a jövő évi szervezésbe, ugyanis olyan hatósági levelet kaptak, amelyben az áll, hogy az idén még megadják az 1500 ember részvételére az engedélyt, jövőre azonban már nem. Hogy miért, azt nem indokolták. Pedig ez a helyszín ideális egy

ilyen jellegű fesztivál megrendezésére, és valójában a terület természeti értéke sem csökken, s nem szenved károsodást.

A Szabolcsi Halászati Kft.-ről legutóbb akkor írtunk, amikor a cég 25 éves lett. Ennek viszont már két éve, így lassan a harmincéves évfordulót is megérjük. Az igazgató most sem mond mást, mint a jubileumi beszélgetéskor: a cég, köszöni szépen, jól van. Ez azt jelenti, hogy áldásos az a tevékenység, amit a HOP 2. tengelye lehetővé tesz, hiszen annál a cégnél, ahol van innovatív gondolkodás, erő, ott a lehetőséggel is jól tudnak élni, s a pályázatokon sikeresen indulnak. A szabolcsi cégnél pedig megoldott ez a kérdés: a két Radóczy fiú, János és Gábor jól beletanultak a halas szakmába. Itt már dinasztia igazgatja a céget, alakítja a jelent és a jövőt.

„Mi olyan területen gazdálkodunk, ahol nincs megállás, nincs lazítási lehetőség. A Tisza felső részének halászati karbantartása csak szigorú rendben történhet, hiszen a folyó csak a sok törődést hálálja meg. Ugyanakkor új halastavat (Tiszavasváriban) vásároltunk, ez 120 hektár, amivel már 600 hektárra nőtt a tógazdaságunk. Ez pedig sok munka, bár újat alkotni nehéz ebben a műfajban. A polikulturás haltenyésztés negyedszázad óta a legkifizetődőbb haltermelési mód, s ez jól is működik. A busa, az amur, a ponty kelendő a piacon, s ha nem a hazai piacon, akkor a szomszédos országokban, vagy a lengyeleknél. A busa ára egyébként csak idehaza ilyen alacsony. Ha nem lenne néhány olyan cég, amelyek túlzottan is megnövelte a tófelületét és a megtermelt hal korrekett kezelése a képességeit meghaladja, akkor nem volna ilyen alacsony a hal ára” – hangsúlyozta a cégvezető.

Természetesen az érdekképviseleti tevékenységről is szót váltunk. Radóczy János azt kifogásolja, hogy ma nincs olyan vezetője a szövetségeknek, akit a szakma is úgy elfogad, mint annak idején *Bencze Ferencet*. Akkor mindenki tette a maga dolgát a saját üzemében, s az országos érdeket Bencze Ferenc képviselte. Ma azonban a támogatási tengelyek köré épül minden, s ez több, mint hazárdjáték. A sarzsi számít, véli a cégvezető, nem a halászság érdekeinek egésze.

A most készülő halászati törvény kapcsán sem a halászokat kellene védeni, hanem a vízterületet kell megőrizni, hangsúlyozta a cégvezető. Ha a halas cégek jól végzik a dolgukat a maguk területén, akkor a természetes vizeket is meg tudják tartani. „Az már a halászcégek dolga, hogy mit kezdenek a halászokkal. A szakmaiságot kell előtérbe helyezni, vagyis azt, hogy képes vagyok-e megőrizni a vizet, vagy sem. Képes vagyok-e halasítani, mert a szakmában is jártas vagyok, s képes legyek mindazt megtenni, amit a törvény előír. Tudok-e olyan halóröket képezni, akik hivatásos engedélyeket szereznek, hajózási engedélyeket kell kiváltani, ami szintén sok pénzbe kerül. Ezekben az ügyekben én, mint vezető, tulajdonos, egy személyben döntök. Egy hor-

A komp révén találkoztunk Csaba Attilával, a Révhajósok Országos Szövetsége elnökével. A szövetség a hazai folyamatokon működő átkelők érdekképviseleti szervezete. Az önkormányzati törvény a rév- és átkelőhelyek működtetését az önkormányzatokra ruházta át, ami azt jelenti, hogy a korábban néhány átkelést működtető közúti igazgatóságoknak le kellett mondaniuk a működtetés jogáról. Az önkormányzatoknak tehát ugyanúgy kell a révátkelőt működtetniük, mint a helyi autóbuszjáratot, villamost. A változás, sajnálatos módon, országos szinten negatívan hatott, mert a nem rentábilisan működő átkelőhelyek közül sokat szüneteltettek, mert az önkormányzat (sok esetben kistéleplérsről van szó) nem képes a veszteséget pótolni. A korábbi 90–100 átkelőhellyel szemben ma 60 üzemel.

Hogy a helyzet megváltozzon, a szövetségnek sikerült a Belügyminisztériumban egy a révátkelőhelyekre szakosodott egységet létrehozni, így ma már az önkormányzatok anyagi segítségét is kaphatnak a révátkelő fejlesztéséhez, felújításához annak érdekében, hogy ismét működjön a révátkelés. Ez pedig egybevág a szövetség céljaival, nevezetesen, hogy mindazon helyen továbbra is lehessen száraz lábbal átkelni a folyamokon, ahol eddig is lehetett, de anyagi okok miatt jelenleg szünetel a kompátkelés. A folyamat persze lassú, mivel az éves 150 millió forintos keretre 63 révátkelés pályázhat. A szövetség azért is küzd, hogy ezt az üzemeltetési keretet legalább a duplájára emelje a kormány.

gászegyesületben testületek hoznak határozatot, ott a felelősség elmosódik. Az ő kezükbe akarják a természetes vizeket adni? Azért, mert most nagy a mellényük?” – teszi fel a kérdéseket a cégvezető.

A Szabolcsi Halászati Kft. mindkét szövetségnek tagja. Radóczy János úgy véli, hogy többet kellene tennie mindkét érdekképviseleti szervezetnek a halászság érdekeinek az érvényre juttatásáért. Ha kell, akkor az ördöggel is cimborálni kell, s ezt *Lévai Ferenc* kiválóan teszi. Ne szóljon senki, hogy ő boldogul, s azért sem, ha az érdekegyeztető tanácsok ülésén a MAHAL, a MASZ és a Lévai Ferenc ül az asztal másik oldalán. Hiányoznak a vezéregyenységek – mondta végezetül Radóczy János.

H. Gy.

FEAP-közgyűlés és CorMan-ülés az Egyesült Királyságban

A FEAP szokásos éves közgyűlése ezúttal a skót felföld fővárosában, Invernessben zajlott május 25–26-án. Szinte minden delegátnak többkevesebb gondot okozott a város megközelítése, többen a vasúti és légi közlekedés kombinációját választották. Budapestről sem volt egyszerű az utazás, oda-vissza egy-egy teljes napot vett igénybe, de szerencsére semmilyen probléma nem merült fel menet közben. A legnagyobb meglepetést a szokatlan időjárás okozta, szinte mindenki a legendásan kellemetlen szeles és esős skót körülményekre számított, ezzel szemben 25–26 fok és ragyogó napsütés fogadott, ami ki is tartott teljes ottlétünk alatt.

Már korábban szó volt arról, hogy változtatni kellene a FEAP ülések formátumán. A hagyományos Powerpoint-előadásokat és beszámolókat nagyon kevesen hallgatták végig, sokszor szinte unalomba fulladt a hasznos munka. A FEAP titkársága egy új, korábban az AquaInnova projekt keretében már kipróbált formátummal próbálta produktívabbá tenni az ülést, ami úgy érzem, sikerült is. Egy szakember segítségével olyan, párbeszédre és vitákra alapuló rendszerben tárgyaltuk a fontosabb témákat, ahol minden résztvevő kifejhette az adott területtel kapcsolatos szakmai véleményét. Megmaradtak természetesen a különböző bizottságok parallel szekcióülései, ugyanakkor az ott elhangzottakat később a teljes tagság is véleményezni tudta.

Az Édesvízi Bizottság ülésén a legfontosabb téma továbbra is a kormoránkártétel kérdése volt. Evről évre nagyobb gondot jelent ez számos országnak, egyre többször kerül szóba a kormorán által okozott ökológiai kártétel kérdése is. Franciaországban a közelmúltban már a tengeri akvakultúra-termelők is panaszkodtak a kormorán kártételre, de például Korzika szigetén az eddig szinte ismeretlen madár már kezd komoly problémává válni. A kormorán-problémát illetően az érintett tagországok egy munka-

csoport felállítását kezdeményezték a FEAP keretén belül, melynek az egyik első feladata az lesz, hogy a lehető legtöbb európai országról (nem csak FEAP-tagokról) megpróbáljuk összegyűjteni azokat a fontos, helyi szabályozásokkal kapcsolatos adatokat, melyek segíthetnek abban, hogy milyen irányba indulhatnánk el a nyomásgyakorlás kérdésében. Ez azért fontos, mert az egyes EU-s országok között is hatalmas eltérések mutatkoznak a kormorán kártételének szabályozását illetően, hiszen míg Magyarországon pl. engedéllyel ugyan, de gyakorlatilag szabadon gyéríthető a vonuló és a fészkelő állomány, addig pl. Hollandiában semmilyen zavarást vagy gyérítést sem engedélyeznek. Ennek a munkacsoportnak személyemben magyar elnöke és egyben felelőse lett.

További ügynevezett forró témák voltak még a Közös Halászati Politika, az Európai Tengerügyi és Halászati Alap, valamint a Víz-keretirányelv kérdéskörei. Köszönhetően részben a FEAP lobbitevékenységének is, az európai akvakultúra ágazat – és különösen a tógazdasági haltermelés – igen kedvező helyzetbe kerülhet a következő pénzügyi időszakban.

Alig több, mint egy nappal a FEAP közgyűlése után már utaztam is vissza a szigetországba, a CorMan-projekt soron követe-

ző „stakeholder” ülésére. A helyszín ugyanaz volt, mint tavaly ősszel, a Birmingham melletti Lichfield városának patinás szállodája adott otthont a két és fél napos ülésnek. A legutóbbi találkozás óta már aktív a projekt online felülete, mely a http://ec.europa.eu/environment/nature/cormorants/home_en.htm címen érhető el. A honlappal kapcsolatosan már korábban emailben jeleztem a projekt konzorciumvezetői felé kifogásaimat – túl általános és pontatlan fogalmazás, nincs elég hangsúllyal említve a tógazdálkodás problémája stb. –, ezeket azonban egyelőre nem építették be a jelenlegi struktúrába. Ennek elsősorban az az oka, hogy annyi kritika érte a honlap jelenlegi szerkesztését és tartalmát, hogy októberre egy teljesen új struktúrájú platform készül majd. Ennek részleteiről hosszas tárgyalásokat folytattunk Lichfieldben, úgy érzem talán sikerült ez ügyben előrelépést elérni, hiszen a kormorán által érintett területek – pl. természetes vizek, tógazdaságok stb. – külön-külön menüpontok alatt fognak szerepelni, az ezek alatt szereplő tartalmak pedig a résztvevő szakemberekkel szoros együttműködésben készülnek majd el. Ezzel kapcsolatosan szeptember közepéig esettanulmányokat is be kell majd nyújtani, egy hamarosan kialakítandó egységes formátum alapján. További hasznos információ volt az Európai Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatóságának, mint a projekt megbízójának képviseletében jelen lévő *Jorge Savio* hozzászólása. Eszerint a Bizottság kedvezően fogadna egy páneurópai kormoránmenedzsment-tervet, de annak végrehajtására nincsen meg a megfelelő jogi felhatalmazása. Fontosnak tartják viszont a tagországok közötti együttműködések kiszélesítését, amelyben szívesen vállalnak segítő vagy közvetítő szerepet. Az első lépés viszont a tisztánlátás, amihez viszont szerintük elengedhetetlen a CorMan projekt által létrehozott internetes platform, illetve a kormoránszámlálás eredményei. Összegzőképpen feltétlenül meg kell említeni, hogy egy igen gyengén menedzselts ülésnek voltunk a résztvevői, ahol a tavalyi üléshez hasonlóan pont addigra fogott el az idő, amikor már kezdett hasznossá és gyakorlatiassá válni a csoport munkája. A projekt keretén belül már csak egy stakeholder-ülésre van anyagi keret, melyet egy év múlva terveznek tartani. Mivel azonban egyöntetűen úgy gondoltuk, hogy ez nem elegendő, a projektmenedzsment megpróbál legalább még egy ülést szervezni, a tervek szerint ezúttal Brüsszelben.

ifj. Lévai Ferenc

